

SFS 2003:745

Utkom från trycket
den 18 november 2003

Lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229);

utfärdad den 6 november 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)

dels att 11 kap. 12 och 26 §§, 12 kap. 3, 24 och 25 §§ samt 61 kap. 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny bestämmelse, 11 kap. 26 a §, samt närmast före 11 kap. 26 a § en ny rubrik av följande lydelse.

11 kap.

12 § Som personalvårdsförmåner räknas bland annat sådana förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid samt möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård.

26 §² Förmån av resa till eller från anställningsintervju skall inte tas upp om resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta gäller också ersättning för sådan resa till den del ersättningen inte överstiger utgifterna för resan och, när det gäller resa med egen bil, inte överstiger avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §.

Inställelse- och arbetsresor

26 a § Förmån av särskild resa i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst skall inte tas upp om

- andra intäkter som skall tas upp inte erhålls på grund av tjänsten, och
- resan företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vad som sägs i första stycket gäller också för förmån av resa mellan bostaden och arbetsplatsen om inte resan även föranletts av inkomstgivande arbete i en verksamhet som bedrivs av någon som, på sätt som anges i 20 kap. 23 §, är närstående till eller står i intressegemenskap med den som lämnar eller får förmånen.

Första och andra styckena gäller också ersättning för resan, förutsatt att ersättningen inte överstiger utgifterna för resan eller, när det gäller resa med egen bil, avdragsbeloppet enligt 12 kap. 27 §.

¹ Prop. 2002/03:123, bet. 2003/04:SkU3, rskr. 2003/04:18.

² Senaste lydelse 2000:1341.

12 kap.

3 §³ Om den skattskyldige får sådan ersättning som enligt 11 kap. 21, 21 a, 26 a eller 28 § inte skall tas upp, får de utgifter som ersättningen är avsedd att täcka inte dras av.

Om den skattskyldige får sådant skattefritt stöd eller bidrag vid utbildning eller arbetslöshet som avses i 11 kap. 27 § tredje stycket, 34 § andra stycket och 35 §, får de utgifter som stödet eller bidraget är avsett att täcka inte dras av.

Utgifter som täcks av sådana ersättningar till utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner som enligt 11 kap. 22 § och 23 § första stycket 2 inte skall tas upp, får inte heller dras av.

24 §⁴ När en skattskyldig på grund av sitt arbete vistas på en annan ort än den där han eller hans familj bor, skall utgifter för hemresor dras av, om avståndet mellan hemorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer. Avdrag får göras för högst en hemresa per vecka och bara för utgifter för resor mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Avdraget skall beräknas efter utgiften för det billigaste färdstättet. Skäliga utgifter för flygresa och utgifter för tågresa skall dock dras av.

Om det saknas godtagbara allmänna kommunikationer, skall utgifter för resa med egen bil eller med den skattskyldiges förmånsbil dras av med det belopp som gäller för resor mellan bostaden och arbetsplatsen enligt 27 och 29 §§. Detta gäller också den som använt en förmånsbil som en närstående till honom eller hans sambo men inte han själv är skattskyldig för.

25 §⁵ Utgifter för särskilda resor i samband med att den skattskyldige börjar eller slutar en tjänst skall dras av om resorna företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelserna i 24 § andra och tredje styckena tillämpas också för sådana avdrag.

61 kap.

3 § Kostförmån skall för en hel dag beräknas till ett belopp – avrundat till närmaste femtal kronor – som motsvarar 250 procent av genomsnittspriset i Sverige för en normal lunch. Förmånsvärdet för lunch eller middag är 40 procent av värdet för kostförmån för en hel dag. Förmånsvärdet för frukost är 20 procent av värdet för kostförmån för en hel dag.

Om en anställds kostnader för en måltid är lägre än det belopp som motsvarar förmånsvärdet enligt första stycket på grund av att arbetsgivaren bidrar till kostnaderna för denna, skall förmånen behandlas som en kostförmån med ett värde som motsvarar mellanskillnaden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2005 års taxering.

³ Senaste lydelse 2001:908.

⁴ Senaste lydelse 2000:1341.

⁵ Senaste lydelse 2000:1341.

På regeringens vägnar

SFS 2003:745

BOSSE RINGHOLM

Ulf Rehnberg
(Finansdepartementet)

